CEYLON PATRIOT.

FEBRUARY, 5th, 1864.]

PUBLISHED ON FRIDAYS.

[VOL. 2d. No. 6.

Price to Subscribers 16s. By Post 18s. 2d. per Annum.

CHARGES FOR ADVERTISEMENTS.

Twenty-four lines and under—three penee per line.
Above twenty-four two " " " "
Half a column—seven shillings six pence.
A whole column—ten shillings
For the second insertion two-thirds and the third and every
Attree insertion, one-half of the above charges if printed on
succeeding days of publication.
If Advertisements are to be both in English and Tamil,
one being a translation of the other, the Tamil will be charged at half the above rate.
No Advertisement will be printed for less than one shilling.

Notice to Subscribers.

Subscribers are respectfully requested to give notice of any change of address, or any irregularity in the delivery of the

Notice to Correspondents.

All communications to the Ceylon Patriot must be Post Paid.

We also request that all letters to our address as the Editor of
the Ceylon Patriot be authenticated as otherwise they may not

ANSWER TO CORRESPONDENTS-

A. A. received and it is under consideration

FOR SALE.

Two Ponies. Apply to the undersighned,

C. W. CATHIRAVALOPULLY, Adv. Jaffna, Feb. 4th 1864.

ADVERTISEMENT.

A Lecture delivered before the Kandy Young Men's Christian Association by the Rev. George Schrader, B. C. L. Colonial Chaplain of Kandy.

Copies of the Lecture (price six pence each) may be had from Messrs. Wydeman, Perera and Co. Colombo or Mr. F. C. Solomons, Kandy.

Kandy, 23d Jan. 1864.

NOTICE.

An Epitome of the New Land Bigistration and Partition Laws, in English and Tamil is in the course of preparation and will soon be ready for publication. Any suggestions of importance will be thankfully accepted and acted upon by the Publisher.

Jaffna, W. SINNACUTTY,

Jaffna, PROCTOR. 5th Feb. 1864.

DOME STIC OCCURRENCE.

DEATH-On the 1st Instant, at Jaffna, Solomon Henry, the beloved 2nd son of Mr. J. Philip, Over-seer, after a continued suffering for thirteen days. Aged 3 years, 4 months and 19 days

The Benson Batriot.

PHGRIMAGE TO RAMASOORAM.

We hope that we are not wrong in our arithmetic when we state that thousands of Sivites, men and women, young and old, go on a so called holy pluging to the good water of Sold for ly pilgrimage to the sacred waters at Sadoo for a bath. We should not be surprised to hear that our Sivite friends have returned with a cargo of Cholera and Small Pox instead of a quantity of Punniam. Shall we tell these friends in the significant state of the same of t nificant words of the popular work called 'Kase-kandam,' 'Shark and other fishes have for an unlimited period bathed in the Ganges, but have they attained heaven in consequence? Can a pot of Toddy repeatedly washed in the water of the Ganges, change its character??

We are glad to see that these people, one and all of them see that they are sinners, but we are afraid that they do not seek salvation in the right quarter.

GOV. GENERAL OF INDIA.

We read in the Indian Journals that Sin John Lawrence landed at Calcutta on the 12th ultimo and is now attending to his duties. We believe that the general expectations formed of him by those in India and their neighbours in Ceylon, will be fully justified by his present and future policy and conduct, notwithstanding the Bombay Saturday Review and the Neilgherry Excelsior to the contrary. The former Journal dissents from the general favorable opinion

and remarks that Indian experience alone is not all that is necessary to meet the wants of India' and the latter endorses this opinion and calls the appointment a mistake.

THE "PEARL".

This Steamer in her last trip brought to our place the staff of the Supreme Court officers and certain gentlemen connected with the Oriental Bank. Mr. R. V. Dunlop, it appears, has made the necessary arrange-ments for the establishment of the Bank, which will be opened very soon. He left this for Trincomalie on Wednesday, and is expected back on Monday next. We wish we could have always this good man in our midst In the District of Colombo and other places there has scarcely been a good move in which this gentleman had not his heart.

(The following is extracted from the Examiner.) (The following is extracted from the Examiner.)
At a meeting of friends which took place at Mr. George Charter's St. Sebastian, on the 27th instant, Mr. Dunlop who is about to leave for Newera Ellia, was presented with a handsome Gold watch and chain, as a token of the esteem in which he is held by the congregation of the Baptist Chapel Pettah. Mr. A. M. Ferguson and the Rev. Mr. Hardy, addressed Mr. Dunlop on behalf of those present, and were responded to by him in an appropriate speech.

OBITUARY-

"Full many a gem of purest ray serene The dark unfathom'd cares of ocean bear: Full many a flower is born to blush unseen And waste its sweetness on the desert air."

We regret to announce the death of Mr. D. A. H Schoorman of Jaffna, a valuable agent of the Church Mission, who breathed his last on the evening of Tuesday the 2nd inst after suffering for some time under an attack of Typhus-fever. Independent of the invaluable services he has rendered the Mission which he served for many years, he has in several respects proved himself a useful members of Science Himself and unsupplied deber of Society. His modest and unassuming deportment, his sincerity of heart, his evenness of temper and moreover his unpretending but solid abilities have won for himself the affection and regard of all those, in whose society he moved. The intelligent portion of our community has received a serious blow by his loss. On the evening of Wednesday the 3rd his remains were removed for interment to St. John's burial ground, and the procession was grand. He has left behind him a widow, for whose support and maintenance, we hope the Church Mission would make some provision.

We cannot avoid recurring to this subject once more, under the existing circumstances of the Province. We shall leave it on record once for all that at our boyhood we received the impression that in the sale of salt, fraud was generally practiced, and up to day we have seen no reason to alter it. Renters and retailors, we have no doubt profit by the sale of salt. But it is the poor thousands that suffer from the fraud. Retailers use to buy salt at somewhat more than the fixed price and make presents and premiums to certain men in the shape of supply of salt, beatle, arecanut, plantains, oranges &c. Some nine or ten years ago Mr. Leishing who is always alive to the interests of the public, detected this fraud and on his representation to the Government we believe it was, that Scales were substituted for Seers. But the wicked part of the public soon knew how to make scales and weights to serve their own pur-

SUPREME COURT.

From a Legal Correspo

The sessions commenced on Monday last as we expected, on which day the forgery case of Mallagam which had been postponed from the last session, and another case of theft extracting stamp from a public record came on for trial, which the former underwent and the prisoner,—Sittar Sinna-cootty was found guilty and convicted, and the prisoner in the latter, pleaded "Guilty." The forg-erer is reported an old offender and the punish-

ment will therefore be heavy. His insinuations against a witness for the Crown were such as to sorely try the temper of the gentleman, but they reflected against the character of the prisoner himself. Sentences of the Court deferred until the close of the trials. And on the two following days four cases of Manaar, committed by Mr. Patcheco Justice of the Peace, were the subjects of investi-gation, of which three terminated in convictions and one for burning a stack of corn, in acquittal. The cases of convictions were for thefts and for receiving stolen property knowing the same as such. The evidence failed to sustain the first count and some of the acts and the statements of the accused before the J. P. were suicidal. This reminds cused before the J. P. were suicidal. This reminds us forcibly of a Scripture passage "though hand join with hand the guilty will not go unpunished". Sentence is not yetpassed upon them. The murder case of Mulletevo committed by Mr. Price came on yesterday. The Judge very kindly offered to assign a counsel, but the 1st prisoner refused the offer but the 2d prisoner accented it. And ed the offer, but the 2d prisoner accepted it. And so the case against the 2d prisoner had been assigned to Mr. Advocate C. W. Catheravalupulle. The trial continued to a late hour in the afternoon. The charge was brought home against the 1st, and a verdict of 'gulity' was returned against the 1st prisoner and 'not guilty' against the 2nd prisoner who was acquitted and discharged. And the awful sentence of death was solemnly passed upon the 1st prisoner. The proposition 2 the 1st prisoner. The remaining 2 cases are taken up to-day and sentences will be passed to-morrow in all the cases except the one tried yesterday.

KAYTS' MAGISTRACY.

We are gratified to notice that Mr. J. T. Price, the son of the late much respected District Judge at Jaffna, has been appointed to this office. It is not too much to expect that he will meet with a hearty welcome from the islanders.

MR. AMPALAWANER.

This officer has been allowed by the Government, a pension of £156 per annum.

Morning Star.

EXAMINATION.

Four students of the Wesleyan Mission Central School have undergone the "Entrance Examination" and that Mr. R. O. D. Asbury, that of "Fellow of Arts." The Ordeals commenced on the 1st inst. under the supervision of the Rev. McArthur and continued until vectority.

and continued until yesterday.

We are also glad to learn that several students of the said Wesleyan Institution have been successful in the Local Examination lately held.

THE CUTCHERRY SHROFF'S DEPART-MENT.

We hear that the manager of the Oriental Bank Corporation proposes to undertake the payment of all the Government disbursements in the Northern Province, free of any charge, provided the whole revenue of the Province be paid into his agency at the Jaffna Branch Bank. If the proposal be accepted the Shroff's Department will have either to be transferred to the Bank Office at Pettah; or it may be dispensed with entirely. But what arrangements will be made in that case, with respect to the stamps?

MR. N. G. GOULD.

We understand that Mr. N. G. Gould has been admitted to the Ceylon Bar as an Advocate.

MR. SAMUEL GRENIER,-PROCTOR. After an absence of about 2 years, this gentleman has returned to Jaffna as we hear to recruit his health.

CAPTAIN DAVIDSON.

This gentleman who is the brother of Mr. R. W. Davidson, is now in Jaffna in search of health. He is visiting several places in the District.

WESLEYAN MISSION.

Rev. Messrs. Kilner, Hornby and Walton left for Trincomalie on the 29th ultimo to hold the usual District Meeting.

THE ACTING GOVERNOR.

Major General O'Brien, accompanied by the Hon'ble R. T. Pennefather, Esq., left Colombo on the 27th January, on a tour of inspection through the Southern Province. His Honor, after a Mili-

tary Inspection at Galle, will proceed on a similar duty to Hambantotte, on his return from which station, he will visit the Oroboke Irrigation Works, returning thence to Colombo via Galle.

We extract the following from our Jaffna cor-

I have to enquire whether there is nothing in the Northern Province to induce His Honor's The Pearl Fishery at Arrippo, which will take place the next month affords an occasion and eurosity for this tour. His Honor's presence will certainly add to the grandeur of Slavatoorre during the Eishery. Apart from the consideration of the Fishery, the neglected state of the huge tanks in the Northern Province, and other resources which could be rendered to facilitate the work of irrigation, on the one hand, and the limited extent of paddy cultivation, on the other, loudly call for a visit of His Honor to the North Ceylon. We are of opinion that his duty to promote the interests of the Island is not less than that of a permanent Governor. He as a Governor of the Island is not to withhold the benefits that may accrue to the Colony by his administration, by considerations of permanency and temporaryness The so called permanency has no magic and no extraordinary length in it, being limited only to a period of five years. The other public works also require the attention of the Government. bridge at Elephant Pass, another (a chain bridge) over the Araly sea and still another over the Caradevo channel, the improvement of the Jaffna lake, together with the famous Puttoor lake-Neelawary and the well of Curumpysity, to which you drew the public attention in your last issue, are all of such magnitude and of acknowledged public utility, as will justify the expenses and the troubles His Honor may be put to in visiting this Province and inspecting them. Each of the works I allude to, demand from my pen a lengthy article going to minutae both as regards its present condition and the development it is capable of, but I reserve it for another occasion contenting myself at present with thus much. Now we have only to assure the Government that when the above works are completed the Government revenue, will no doubt, Be augmented and public

Before concluding this article I have to offer a few remarks respecting the state of the Central Road and add the same to the catalogue of works demanding the attention of the Government. You published in your last number an extract from the 'Colombo Observer" to the effect that a locomotive engine had been landed at Colombo and that withengine had been landed at Colombo and that within a few more weeks "the iron horse" well be at work. We are not actuated by jealousy, when we ask for a Mail Coach to run between Jaffna and Kandy while those of Colombo and Kandy will enjoy the privileges of a Railway car."

MR. LABROOY.

Our contemporary of the Examiner states that it is likely that this gentleman will be appointed to the Chaplaincy of St-Paul's Church at Colombo, vice the late Rev. J. Kats deceased.

edraga de la companya de la companya

To the Editor of the Ceylon Patriot.

Mr. Editor:-The sudden death of the Rev. Mr. Kats on Sunday last has created some excitement in Colombo. He was seen on the evening previous to his death going about making his pastoral visits, but on that very night he was taken ill and died within a few hours. Who his successor is likely to be is the topic of conversation among Burghers here, and his congregation seem equally anxious to know who is to be their future pastor. Mr. Labrooy of Jaffna, is spoken of as "the man for the place" if he would accept it in preference to his present post; otherwise either the Rev. Mr Ondatje of St. Thomas Church, or the Rev. Mr Edwards of Manaar is to be preferred, and we hear that both are candidates for the place.

The first law examination according to the new scheme was held on Wednesday last as proclaimed. There were 9 Candidates, of whom Mr. Nicholas Gould the Editor of the Freeman was for admission as an Advocate, and the rest as Proctors for the Supreme and District Courts. The result is not yet known, but we hear that Mr. Gould has been admitted, and that the report of the Board is going round for the signatures of the examiners and he is to have his warrant to-day to enable him to proceed to Jaffna in the Pearl which leaves Colmnbo for Jaffna this evening with the Chief Justice. He intends to be present at the Criminal Sessions there on Monday and as there is no opportunity to take his oath to-day he intends to do so at Jaffna. Yours truly, A NATIVE. Colombo January 29th 1864.

THE MEDICAL DEPARTMENT.

Your kindness some time ago to assign a corner in your precious journal, for my communication on this subject has induced me once more to to pen a few lines about the same. Last time I advocated in behalf of the Medical students in general; now I want to allude to a particular individual Mr. G. M. R. whose claims on the public as well as on the Government should not be ignored. For the last 5 years and upwards the individual has been extremely courteous and civil in attending to the calls of the public, without caring a fig about the reward he was entitled to, and not the less efficient and successful in most of the cases he was called upon to attend. He continues so even now. He was acting for the late Sub-Assistant Dr. Beckmeyor, for some time and pleased and satisfied his superior equally if not more than some other Sub-Assistants in the Government employ. Time and distance have never been pleaded to the best of my knowledge when requested to visit a patient at some distance, if but the emergency of the case be understood to support the request. How he contrasts in this respect with some of the paid doctors in the civil service. Pro bono Publico.

SENSATIONS, CHIEFLY LEGAL.

We have been for some time been so used to the vagaries of Judges and Magistrates throughout the Colony, that hardly any act of folly or absurdity would astonish us. We know of Judges who after hearing a case involving a large amount of money and many complicated questions of law and of fact, have pronounced a judgment in four or five words, according to a well known formula -judgment for plaintiff with costs or plaintiff nonsuited with costs.' Such a proceeding has re-reived the high authority of Lord MAMSFIELD, who advised a friend about to take up a judicial appointment in India, never to give reasons for his judgments-'for,' said His Lordship, while your judgments are often likely to be correct, your reasons are pretty sure to be wrong.' But however safe the proceedings may be, the public are entitled to object to it as an act of wanton impropriety.

We have even survived the judgment of that sapient Commissioner, who, in endeavouring to nonsuit a plaintiff, actually nonshooted him; while the felicitous manner in which a still higher court avoided the trouble of pronouncing a sober judgment on several important questions of martial and civil law, fell tead upon a mind now grown callous to all sensation of surprise. Our readers will recollect the old story of Scotch Judge and a veteran advocate. 'I am truly surprised, young and inexperienced Advocate, at the judgment your Lordship has pronounced.' The Judge indignant at this piece of impertinence, would have committed the youthful lawyer, but for the kind intercession of his veteran compeer. "My Lord," said this peace-maker, "I trust you will forgive my young friend for so unguardedly expressing his surprise at your Lordship's judgment. Your Lordship must make allowances for his inexperience at the Bar; for if he had known your Lordship as long as I have done, he would not have been surprised at any thing your Lordship might do." We have said that Judges often decide cases in a hurry, sometimes giving no reasons at all, and at other times, giving reasonsof a very But, while making all allowances for youth and inexperience, we were hardly prepared for such a judgment as will be found reported in this days' issue, from the Po-lice Court of Nuera Ellia. Two men, Canteen-keepers, were charged with selling arrack by false measurement. They were brought up before the Magistrate. There was no plea recorded, no evidence taken; but the defendants were at once fined Five pounds a-piece. The men appealed against this extraor linary finding. Their appeal was however accompanied by a letter from the Magistrate, who, perhaps slightly conscious of having committed a blunder, resorted to this means of setting himself right with the Judges of the Supreme Court. Now we have no sympathy for Canteen-keepers of any kind, and have always looked upon them (next to the Government which employs them) as the wicked Agents of a most demoralizing and debasing trade. But a man does not by becoming a Canteen-keeper, lose his right to justice and Fair-play; nor is there anything in his occupation which should drive a Magistrate to lose all sense of order and propriety, and to introluce an entirely new mode of procedure into our Criminal code. It appears from the Magistrates' own letter that having privately heard complaints from the Commandant against these Canteen-keepers, he (the Magistrate) deliberately proceeded, with the assistance of his Peons, to set a trap for them. He sent his Peons to purchase eighteen pence worth of Arrack. • He sent also an Aratchy to watch the Peons. "In due time" continues the Magistrate "I went myself to the can-

teen, and sealed the arrack that was tendered!" Having acted the chief catcher, this young gentleman next turns Informer. "I brought," says he the two parties engaged in the Canteen, to the

Court to enter a case against them.

Having done so, he next turns Magistrate. "I refused a postponement," he proceeds, "and fully confident of their guilt (as I consider both parties lightly for the mind of the state of the liable for the misdemeanor, from their own con-fession (which however no where appears) and from my own knowledge of the facts,-without going into evidence, I fined each party £5."

Such a tale would be ridiculous enough, if found in the Arabian Night's Entertainments, or in some book of Russian Travel, but in Ceylon, the thing is simply disgraceful. But there is still a sequel to it. The Magistrate asks the Supreme Court to pardon the omission to take down evidence, and begs them—to have the goodness to return the case to him for trial, as 'I would be sorry that the ends of justice should be defeated by any shortcoming on my part!' Gentle reader,, and what do you think the Supreme Court has done? They have set aside the verdict, and sent the case back

to this same Magistrate to be tried! We venture to say that had the Chief Justice read the letter of the Magistrate, and could have spared a couple of minutes' time to think over the case, he would not only have refused, in the interests of common Fair-play, to consign those men into the open arms of a Magistrate, who had held out so distinct a promise of convicting them at all risks, but would have handed over the Magistrate himself to the Executive Government, with an expression of opinion that such a foolish and obstinate young man should not be permitted any longer to disgrace the seat of justice. For however apparently guilty they may be, it is due no less to the prisoners than to the purity of English justice that they should have a fair and impartial trial at the hands of some one who had not listened to private reports nor put himself forward as a witness against them.—The Examiner, Jan. 30th.

A NOVEL CASE.

Six: -A man instituted an action in the District Court of Negombo against the Headman of his village and 14 others to recover of them the sum of £150 being damages sustained by him under the following cir-

On the 27th December 1862 when two lads, the Plaintiffs' sons were cutting grass on a land belonging to a Grunanse, he abused them, and, on his attempting to snatch the sickle from them, a struggle ensued and his hand was slightly cut. The boys were then taken to the house of the Headman, who, being a relative of the Gronanse, made no inquiry, nor referred the parties to the Police Court as it was his duty to have done, but placed the boys in the stocks at once. They were kept there from 6 p. m till midnight, when they were released, the Plaintiff, the father, undertaking to produce them before the Headman on the following day, when the two lads and the Plff. went to the Vedahn's on Monday morning, they were forcibly taken to the house of the Grunanse, where it appears, the Vedahn consulted some of his friends who happened to be on the spot and determined upon taking the law into his own hands and outraging the feelings of the Plaintiff and his family He called 13 men together to serve as a Jury and held a mock trial. On all the preliminary arrangements being completed, the Vedalin, the self appointed Judge called one of the boys and requested him to state how the quarrel arose. The lad, it appears, said, that the Grunanse had abused him for having cut some grass—that he had retorted—and then they had a struggle—and that the Grunanse had hurt his hand in trying to snatch the sickle from him. Then the headman sent him aside and called the other boy, who corroborated his brother; whereupon the Judge, assuming the functions of the Jury also, pronounced them guilty and requested the 13 men to fix on a punishment. One of them suggested that the Plaintiff, being the father of two lads, should give them 5 lashes each; when another Juror said that that would not be enough, and suggested that the boys should be taken to the two corners of the road and floged by their father. Even this sentence, it would appear was not sufficiently degrading, and the Gurunase's wife who was also present at this mock trial, came forward and asked one of the Jurors named Clementry Silva to fix on a punishment, and he strange to say, that a Hakora man should be called to give each of the boys two slaps on the face. Thereupon the Headman sent for one Hakorogey Heema, and requested him to beat the Thereupon the Headman sent for two boys as suggested by Clementry Silva who however declined to carry out this sentence, but on being threatened by the Headman, he went and fetched a stick, when both the Grunase and the Vedahn requested him to inflict the blows with his hands, and he then went up to the boys and gave each two slaps on both cheeks-a circu astance which clearly shows that their intention was to inflict a disgraceful and degrading punishment on the two boys.

This noval case came on for trial on the 5th instant and created a sensation in the Court. Mr. Adams, in delivering his jadgment, observed that the above facts were clearly proved, and that as the Headman instigated the proceedings at the mock trial and caused the sentence to be carried out, and as Clementry Silva suggested the disgraceful punishment which was inflicted

on the two boys, they should bear the greater share of the damages, and decreed that the Defendants should pay to the Plaintiff the sum of £15, of which $\frac{1}{3}$ to be borne by the Headman, $\frac{1}{3}$ by Clementry Silva, and the remaining $\frac{1}{3}$ in equal shares by the other 13 Defts., and the costs to be borne in equal proportions by all the Defendants.—Ibid.

Yours truly,

SPECTATOR,

COCHIN.

(From the Carnatic Telegraph.)

"Alabama" on the Malabar Coast.—On Wednesday last, the Authorities hear received intelligence from Anjengo, that the Confederate steamer 'Alabama' had called at the Port and landed the crew of the American ship 'Emma Jane', Capt. Jordan, which has been captured by the Confederate Commander and burnt. Yesterday morning, commander, officers and crew of the 'Emma Jane' arrived from Anjengo by backwater and we are enabled to present our readers with the following

particulars furnished by them.

The Emma Jane was a vessel of about 1100 tons belonging to one of the ports on the northern side of the now disunited States.—She left Bombay on the 5th instant bound to Moulmoin with ballast, and on the 14th, when off Trivanddrum, sighted a steamer which afterwards proved the terrible Alabama,' Captain Semmes. She approached the Emma Jane with American Flag flying, and when a short distance from her, fired a gun to make her heave to, and sent an armed boat on board. The Emma Jane at this period also showed throughout American colour, but the moment the armed boat reached alongside, the American flag was struck, and the confederate banner hoisted on board the steamer, which at once proved her hostile character, to the amazement and dismay of the crew of the now helpiess victim. The officer in charge of the boat, demanded Captain Jordan's presence on board the Alabama with the ship's papers; and on his reaching the steamer; the papers were examined by Captain Semmes, who declared the Emma Jane a prize, and Captain Jordan and his crew, prisoners of war—and decided that the vessel must be burnt. Captain Jordan was permitted to return back to his ship and 20 minutes allowed to pack up such effect as he was permitted to retain Mr. Jordan, the Commanders wife, was allowed to bring away all her wearing apparel, the Commander a trunk, and each office. and man, a bag containing clothing only. Several boats were then sent on board, githe provisions, and stores, and other valuables removed to the Alabama, and the Emma Jane was set on fire.

The Alabama being under the sail and not under steam, and the weather aperfect calm, she was detained in the vicinity of the burning vessel for two days and then made her way to Anjengo where she landed the commander and 19 of the crew of the destroyed vessel, with nine days provisions, to find their way to Cochin. The Alabama is represented as a vessel carrying sixside guns, and two heavy centre ones, and appears to be well furnished with stores of all descriptions taken no doubt from the various captures,-but does not appear to be flushed in cash, as she is said to have and scarcely the means to buy fresh provisions while at Angeng. Even so essential an article as fresh beef, when taken on board the steamer for sale, was not purchased as being too expensive. The accumulation of chronometers on board is declared to be something marvellous; there being no less than 200. Captain Semmes is represented as a care worn and anxious man, with great taciturnity and austerity of manners, and yet at times capable of much courtesy and affability. He frequently goes aloft himself, to asertain the character of vessels in sight. He wears the uniform of the United States' Navy, and is perpetually armed with a terrible revolver belted to his side. The crew (about 120 in number,) consists of men of all nations, and we are told that the English and Irishelement preponderates. Mrs. Jordon, we understand had frequent conversations with Captain Semmes, and did not spare him or his cause, with those severe and cutting reflections which a Lady alone can bestow without fear of retaliation, under such circumsiances; but they appear not to have brought conviction to the Confederate hero. There seems to be little doubt, however of his great anxiety for the termination of this unhappy internecine war.

AN ANECDOTE.

The mistress of the cat having drowned all its young ones, the poor animal suffered much from excess of milk, and was observed for some days afterwards to make her appearance only at meal times. At last, an unusual noise having been heard in the cellar, the servant went down to ascertain the cause, and found the cat lying on herside, and suckling a brood of eight young rats, which had apparently been abandoned by their dam. For a week longer the cat continued thus to feed her natural enemies—but at the end of that time

being no longer incommoded by her milk, she one morning killed them all!—Trichinapoly Journal.

The following interesting anecdote is stated to be a positive fact, for which we are indebted to the Rev. G. J. Schrader and which we extrat from his pamphlet on "Home." We hope that many a cross-grained son in this country may take this lesson home and profit by it. An incident of very recent occurence is told of a man

An incident of very recent occurrence is told of a mate who had an only son, on whom he had lavished every kindness that affection could dictate, and at length put him in possession of all that he had. But this son grew up to return ingratitude for all this parental love. He was undutiful and unkind to his aged father, and at length went so far that he refused to support him, and turned him out of the house, where now his own-child was growing up under the eye of his grey haired grandfather. The old man, too deeply wounded to remonstrate with his ungrateful son rose to depart saying only to his little grand son, "Hasten and fetch me the covering from my bed that I may go and sit by the way-side and beg," The child burst into teers and ran for the covering. He met his father whom he said, "I am going to fetch the rug from my grand-father's bed that he may wrap round him and go-a-begging." Tommy went for the rug and brought it to his father and said to him "Pray, father, cut it in two, the half of it will be large enough for grand-father, and perhaps you may want the other half when I grow a man and turn you o it of doors." The words of the child struck him so forcibly, that he immediately ran to his father, besought his forgiveness and continued ever after kind and daiful to him as long as he lived.

HISTORY OF AMERICAN SLAVERY.

The New York correspondent of the Times supplies a most usual and interesting history of Slavery as a political question in the United States. The writer takes up the story from the meeting of the Federal Convention at Philadelphia in May 1787, and shows the quotations from the speeches of the founders of the Republics and from the Acts of the Convention, that at the date of the formation of the present Constitution slavery was regarded as an evil to be deplored, and if possible, to be got rid of.

"The ascendency of the anti-slavery party continued through the Administrations of General Washington and Mr Adams. The first retroactive move was the annexation of Louisana by Mr. Jefferson in 1802, which was regarded as an unconstitutional act by the party which brought it about, and was justified by the obvious political necessity of securing the western bank and outlet of the Mississippi. All comparative state ments of population are made by decennial periods in

the United States.

Let us pause at the year 1810 During the 20 years two new Slave States and two new Free Statehald been added to the Union, and the territorial dominion of the slave interest had also been extended by the acquisition of Louisiana. The white population of the country had increased about 82 per cent, the slave population about 70 per cent, and the free black population about 213 per cent. This increase in the free black population is attributable to the emancipation of slaves in the North; notwithstanding this, it appears that the slave population nearly held its own with the white, from which we infer that the African slave trade supplied the gaps made by Northern emancipation.

Between 1810 and 1820 two new Slave States and three new Free States were admitted to the Union. The Southern States, feeling themselves strong in numbers and wealth, then made the first move towards legalising slavery in the newly acquired territory. The contest about Missouri began in 1818, and lasted more than three years. The Lower House several times voted to exclude the institution from the new State and the Conservative Senate as often restored it. The struggle ended by the adoption of the line of 36 deg. 30 min. as the limit beyond which slavery should not go. Under this law, known as 'the Missouri Compromise,' the South and the North have each gained two States. During the same period a further Southern addition was made in the purchase of Florida.

"Of the fifteen Slave States only nine are large producers of cotton. The other six supply the slaves to work the plantations of the South. The increase of slaves in the latter States, consequently, is not proportionate with the increase in the former. In the ten years ending in 1850, for instance, the slave population of the United States, increased 28 per cent. During the same period the slave population of Virginia increased 5½ per cent, while in Mississippi it increased 57 per cent, and in Arkansas 135 per cent. This explains why the Northern slave States must politically support the planting States. The prohibition of the African slave trade gives them the monopoly of the Southern slave markets.

"The nine cotton States are divided into three great natural sections. South Carolina and the Atlantic part of Georgia from the eastern, the oldest, and the least valuable section. The seashore and the Island which abound off the coast produce the Sea Island cotton. A wide track of pine barren and swamp separate these from the uplands. Louisiana, Arkansas, and Texas form a district to the west of the Mississippi. The soil of the former State is principally given up to the production of sugar; in the others the growth of cotton is recent, and confined to the country (except Texas) having an outlet through the Mississippi. The capacity of this enormous country is almost boundless.

The lands are rich and yield heavy crops. They con tain more than 350,000,000 acres, of which less than 5,000,000 are improved, and are permeated by large navigable rivers. Alabama, Mississippi, the northernpart of Florida, and the Southern part of Tennesse, constitute the third section, and furnish more than onehalf of the entire production of the United States. The seil is varied but ever rich. The dark loamed valleys among the sandy uplands of the north, the prairies of the centre, and the lowlands near the Mississippi, are all made to yield the great staple. When the Missouri compromise was enacted, nearly the whole of this rich country was in the occupation of the aborigines. Now they are all driven to the west of the Mississippi, and their lands are made to minister to the wants of civilized man.

In 1830 we find one more stave State than in 1820—Missouri. The free emigration from New York and Pensylvania had also begun to go into Michigan, and the slave emigration into Florida and Arkansas. An unnoticed movement towards Texas had also commenced. Simultaneously with the passage of the Missouri compromise, Mexico had emancipated its slaves, but Texas was so far removed from the Central Government that the importation of slaves from the neighbouring States could not be prevented. In this way slavery found an illegal footing there. Its increase in the American Republic at that time was greater than is indicated by the number of new Slave States. No federal measure had given it so rapid an impulse as the removal of the Indians to the west of the Mississippi. The population of Alabama increased 136 per cent between 1820 and 1830, and the south-western States were found, for the first time producing a larger crop than the Atlantic States. Not only did they have the advantage in quantity, but in the cost of production. The same amount of labour expended on these fertile lands yielded an average production of 2000 lb. to the and, while the older lands of Carolina would hardly yield 900 lb. Thus the whole production of the country, which in 1816 amounted to only 100,000,000lb. in 1831 reached 300,000,000lb. Such was the demand for cotton that the price was not materially reduced. The average price for the ten years (excluding the inflated year of 1825 was between 11c. and 12c., the price before the crisis of this year. The improvements in machinery and competition in markets have cheapened manufactured goods without reducing the price of the raw material.

"During the next ten years Arkansas was admitted as a slave state and Michigan as a Free State. The movement for the independence of Texas began about he same time. Under the administration of Mr. Tyler steps were taken to annex it to the United States on the avowed ground that it was necessary to prevent eman-cipation. Its annexation was completed by Mr. Polk and brought on the Mexican war, in which General Taylor won the laurels that made him Mr. Polk's successor. By this annexation the Uniou acquired a new Slave State, with the right to make four others out of the territory as it should be peopled. Iowa and Wisconsin were both admitted as Free States, about this time. The anexation of Texas was intended by its friends to balance any future increase of the North in that quarter. The treaty of Guadaloupe Hidalgo ter. minated the Mexican war, by the cession of California and New Mexico to the United States, and the struggle for their possession began at once. In the Presidental election of 1848 a large part of the northern democrats and Whigs seceded from their respective parties, and united on the basis of non-extension of slavery, which they proposed to effect by enacting Mr. Jefferson's pro-viso as the fundamental law of the newly acquired territory; and though not strong enough to cast a vote in the Electoral College, they succeeded in throwing the Administration of General Taylor into a minority in Congress. This sectional party, known as the Free-soil Party, was organized in every Northern State'.

CONUNDRUMS.

1-Can you spell blind pig in two letters?

2-Why is a pig like the letter N?
3-Where did Noah stike the first nail in the ark?

4-Who is that lady, whose visits no body wishes, though her mother is welcomed by all parties?

5-If you give a kiss and take a kiss what does

5-If you give a kiss, and take a kiss, what does it make?
6-In which month do by its talk to a talk

6-In which month do ladies talk least?
7-Why is a pack of carts like a garden?
8-Why is a beggar like an attorny?

A notorious thief being about to be tried for his theft confessed the robbery he was charged with. The Judge thereupon, directed the Jury to find him guilty upon his own confession. The Jury having laid their heads together, brought him in not guilty. The Judge asked the reason. The foreman replied, "there is reason enough for we all know him to be one of the greatest liars in the world."

MATHEMATICAL QUERY.

What proportion does the speed of a carriage bear to that of a man who runs round the carriage as it rolls along, supposing that the conveyance's speed is at a rate of 10 yards for a second.

Manepay, 26th January 1864.—A. B.

இ ந்கா பமானி.

தஅளசுசம் இ. மாசி மீ டு உ.

அறிவித்தல்.

புறத்தோம்புக்கப் டிக்க்கப் டத்தையும் சொரியற்காணிகள் ப் பிறிலிடுகைய் பற்றிய கட்டகேக்கப் டத்தையும் சுருக்கி லிற க்கி எழுதி இங்கிலிரிறார். தமிழிறும் அச்சப்பதிப்பிக்க ஆயத்த மாயிருப்பதால் அதைப்பற்றி கினேகிதர்கள் அறிவிக்கும். குறிப் புகிகக் கைக்கொள்வோம்.

பிறக்டர் வி. இன்னக்குட்டி யாழ்ப்பாணம், தஅளசுச ம் ஆண்டு மாகமாகம் டு ர் திகதி.

க அகா ம் ஆண்டின் காணிபூமியைக்குறித்த புதுத் தோம்புச்சட்டம்.

க வது. உத்தியோகத்தைக் குறித்தது.

எல்லா உத்தியோகன்திகளுக்கும் மேலாய் இரேஷ்ட கோம் புலேக்கர் கொழும்பிலிருக்க கிபமனம்பெறுவார். இவருக்குக விபாக, இலங்கைத்திலின் ஒவ்வொரு மாகாணங்களினம் அல் லன பகுதிகளுக்கும் தோம்புலேக்கர்கள் கியமிக்கப்படுவார் கன். †

இவர்களுக்குக் காலத்திற்குக்காலம் வேண்டிய எழுத்துக்கா ரியகர்த்தர்களும் மற்றும் உத்தியோகள்தர்களேயுர் தேசாதிபதி கியமன்டுசெய்து கொடுப்பார்.

பிரமாணம்கள்.

இதைக்குறித்த புத்தகங்கள், அவைகின வைக்கும் மேரைக இன் கைகும் தக் ஆட்கள் முதலானவைகள் வைக்கப்படவே ன், புதியப்பட்ட உறுதிகள் முதலானவைகள் வைக்கப்படவே ண்டிய மூறைகள், கணக்குவைக்குக் தன்மை, இன்னும் இத்தோ ம்புப் பிரமாணத்திற்குச் செய்யவேண்டிய பாவையுல் குறித்தோத் தேசாதியதி எக்கோக்றறில் கவுன்சதிடைய ஆலோசண்யின்ப டி காலத்திற்குக்காலம் கியமனஞ்செய்வார்.

கோடுமுகலிய விடங்களில் கடக்கவேண்டிய முறையைக்குறி த்துச் சுப்பிரீங்கோட்டார் விஇகளே கியமிப்பார்கள்.

तिल अवाचा.

அரசாட்டுயின் கிலஅளமைத் தவேவர் தாமாக அல்லது தனக் அரசாட்கியன் கல்அளைல் த தல்வர் தாமாக அல்லது தன்க குக்குராய் வைத்திருக்கும் அன்வுகாரரைக்கொண்டு சகல்காணி கீன்யும் ஒருமாசத்திற்குமுன் அளக்க அறிவித்தல்கொடுத்து அ எப்பித்து, அரசாட்சிக்காணிகள் அரசாட்சிபாருக்கும், குடியா கவர்கள் காணிபூபியைக் குடியானவாகள்பேரிலும் பிரிவாய் எழுதிப் பேறம்பான படமுஞ் தித்திரிப்பித்த ‡ தோம்புலேக்க ருடைய ஆபிசுக்கனும்பிவைப்பார். பீதார் அல்லது படங்குறி க்கும் கோக்கமாய் உறுதிசாதனக்கள் பரர்க்க அன்வுகாரர் கேட் டிரல் காணிக்கார் எல்லும் குடிகோக்கண் கரட்டமேண்டும். டால் காணிக்காரர் எவரும் எட்டுமாகேக்குள் காட்டவேண்டும். இல்லாலிட்டால் ஐந்துபவுண் தெண்டமிறப்பார்கள். முன்அள ந்து குறிக்கப்பட்ட காணிகளின் படங்களிருந்தால் அளவைத் திலவர் அதைச் சேர்த்துக்கொள்ளலாம்.

பிசகுகள்க்குறித்தது.

ஒவ்வொரு பகுதிகளும் அளக்கப்பட்டதன்பின்னர், அப்படி அளக்கப்பட்டவிடங்கள் புதுக்குட்டிக்கூட்டத்தின் மோய்லி ட்டதெனக் கேகற்றில் பிரசுத்து செய்வாக்கள். அப்படிக் செ ய்பப்பட்டபின்தான் தோம்புகேக்கர், இங்கிக்க, தமிழ், இங்க எம் முக்லிய முன்றையாதைகளிலும் பிரசுத்தப்படுத்தியும் வா ரக்தித்கொருமுறை பறையடிப்பித்தம் வேணுமாஞல் புதினப் பத்திரிகைகளில் பிரசரஞ்செய்வித்தம் இநைநீசுசொடுத்த, க0 நட்களின்பின் காணிகளின்பிசதகிகலிசாரிக்கத் தோம்புவே

க்கர் புறப்படுவார்.

கள் புறப்புகளாட்கள் இல்லது வேறகுறிக்கும் காட்களில் வாய்மூல போனவுடன் அல்லது வேறக்குஞ்சகலபிசுகுகீள்யும் வேக்கர்கே டீடு ஒழுங்காய் இலக்கம்போட்டு எழுத்தில் வைத்துக்கொள்வா ர். பிசசூசாரர் தாங்கள்சொல்பவைகளோடு பிசகுசொல்லும் கா கையூடியின் கொட்பர் பேர் பரப்புக்கொகை பிசகுசாரரின்பேர் கங்களுக்குச்சேரவேண்டிப் பங்கின்கொகை சொரிபலாபோவ ல்லது பிரிவாபோவெனவும் அவர்களுக்கெவ்வித உரித்தால்வக்க தென்றும் (அதாவது முதுசொடோ? தெண்மோ? கொள்விஸ் போ? என்கொடையோ? ஒற்றிபோ? இடோ? வென) எழுத்தில் அல்லது வாய்மொழியாகச்சொல்ல லேக்கர்கேட்டுப் பதியவே ண்டும். மேலேகுறித்தவிதமாய் லேக்கர் விசாறிணசெய்யும்போ னம். ஒம் வகுறுக்கையை வைகள் கூட்டிகமான பேர்வழி கருந்துகளிக்கு இரண்டு அல்லதுறாண்டிற்கதிகமான பேர்வழி கார்க் குருவர்செரல்வதற்குமாரு உரிக்குச்சொல்லி நிற்பார்களாகு ஸ்கோம்பு வேக்கர்மத்திட்சரைவைத்தப்பிசகைத்திர்க்க அவர்களி டம் அனுவார். அதற்கவர்களிகைத்தால் அவர்கள்வழி பாய்ப்பிச கைத் திரத்துக்கொள்ளலாம். பிசகர்காரர்க்குக்கொருமத்திட்சரை த்தெரிந்துகொள்ளலாம். அப்படித்தெரிபபபட்ட மத்திட்சுரெ ருந்குக டிப்பிரியமாளுல்தோம் புலேக்கரையல்லஇன் ஹமொருவ ரை மேல்மத்திட்சுகுக்கி கரிவார்கள். மத்திட்சர் பதிருறாராட் களில் அல்லதா தோம்புலேக்கர் குறிக்கும்காலத்தில் சகலிச கையும் வினங்கிச் தங்கள் தீர்ப்பைக் கொடுக்கவேண்டும் மத்தி ட்சரின் தீர்ப்பு அளிக்கப்படக்க டான வஞ்சகமாயல்லன கைக் க.லிவின்பேரால் கியாயமற்றதோப்பைக் கொடுக்கார்களேன லேக் கர்கண்டால் அவர்கள் தீர்ப்பைவிலக்கி முன்போலவே வேறம த்திட்சகாறரை வைக்கரைம்.

பிசகுகாரர் மத்திட்சம்வைத்துத் தீர்க்கப் பிரியப்படாவிட்டால் அல்லது மத்திட்சர் குறித்தகாலத்தில் கிர்ப்பைக்கொடாதுவிட் டால் தோம்பு லேக்கர் பிசகுகாரரை விசாறிணசெய்த விசாறிண யன்பேரால் ஆர்வழக்காளியாக வரவேண்டுமெனத் கிர்ப்புச்செ ப்வார். அப்படியின் தீர்ப்பை அவரேழுத்தில் கோடுக்கவேண் டும். லேச்சுர் குறித்தவரே வழக்காளியாக ஆறுமாசத்திற்குள் வ நாகிகோண்டுவறவேண்டும்கோம்புலேக்கர் அல்லது மத்திட்சகா றர் வேணுமெனக்கண்டால் சாட்டிக்காரரை ஒருகுறித்தஇடத்தில் வர அல்லது வேண்டிய உறுதிப்பத்திரங்களக் கொண்டுவரச் சி ததாரித்தழைக்கலாம் அப்படியே எவரமாக அழைப்புக்கமை யவேண்டும் அப்படிச்செய்யாதபோத லேக்கர் அல்லது மத்தி ட்சர் அவர்களுக்கைர்து பவுணுக்குமேற்படாத அபராசுங்கற்பிக்

† மகது வடமாகாணத்திற்கு, அறீ கி. வைத்தியலிங்கத்துரை கியமனம்பெற்று வேண்பையும் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறர்.

இல. பக். ் எங்களுக்கும் ஏதோ ஈல்லகாலம்வரும்போலத்தான் காண்

ர் எங்களுக்கும் ஒதோ கலைகாலம் வரும்போல அடைபத். கிரேம்.
* தோம்புலேக்கர் வடமிருச்சுமை அளக்குவரும்போது எல் லா உறுதிகளும் கறக்குகளும் வெளிப்பட்டால் வடமிருச்சுமா ர் உறுதிகளுக்கும் போகவேண்டிய காணிக்குக் தோம்புலேக்க ர் வடமிருச்சுக்காணிமாத்திரும் கொக்கட்டதாகையால் தே சாதிபதியிடம் இன்னஞ் வெகிலம் வடமி ரச்சுபோடு சேர்க்கக் இல. புக

சுவுமதிகரரிகளாயிருப்பார்கள். குறித்த குற்றப்பணமர்கர்கப்ப குதியைச்சார்ந்த போலிள்கோட்டில் கட்டப்படவேண்டும் அப் படிச்செய்யாதபோது போலிள்கேரட்டார் தங்கள்திரையைப்

போல அத்தை அறவாக்கவேண்டும். சாட்டுக்காராசொல்வதை மத்திட்சகாரர் தங்கள்கைபெழுத்தி லெழுத்ச் சாட்டிக்காரணக்கு வாடிக்கச்சொல்லி அவன்கையெழு க்கம் வாங்கவேண்டும் கையெழுக்கப்போடாவிட்டால் மத்திட் சகாரன்போடலாம். சாட்டுக்காரன் பொய்சொல்லச் சம்பவி,க் தால் அவணேக்கள்ளச்சத்தியத்துக்கேற்படுத்தலாம்.

இன்னம்வரும்.

உடன்கட்டை ஏற்றல்.

மெய்வார் என்றவிடத்தில் மரித்த ஒரு பார்ப்பானின் மணேவி பைப் புருஷ்னுடன் உடன்கட்டையேறவில்‰பெனப் பெர்துச னங்கள் பலவர்கமாய்ப் பிடித்தவருக்குச் சுட்டெரித்தார்களாம். இவர்கள் ஏதன்கரை பிடித்த இரண்டு மூன்றவருஷங்களுக்குப் புறவூள்ளகேகாகத் தீர்ப்பட்டாராம். இவர்களிலெல்லாரையும ல்ல இப்பாதகச்செய்கைக்கு முர்திகின்றவர்கள் ஏன்கேரிலைக்குக் கோண்டுவரது ஏதன்தரைகிட்ட நென ஈமக்குப்புலப்படவில் கோண்கவரான ஏதன்தரை வட்டாரன ஃமக்குப்பு வைட்டி இ. சென்றவருடத்தில் எங்கள் தொம்பசன் சீதிய பெர் நீர்த்த தீர்வைகளேக் கண்டோர்கேட்டோர் ஏதன்தரை நீர்வையைக்குறி த்தென்னசொல்லுவார்கள். உடன்கட்டைபேறலும் ஏற்றலும் பசாகின்கிரிகைகளன்றி மத்வைநாக்கியமுர் தெய்வபத்தியுமாகா.

கண்டிப்புகையிரதம்.

கொழும்பிலிருக்க கண்டிக்குப்போடும் இருப்புச்சலாகைப் பாதையிலோடு கற்காய் புகைவண்டில் இங்கிலாக்கிலிருக்க கொ மும்புவக்க செர்ர்க்கொள் கேன்னியாதேம். முடிக்கதொகில் இது சுறுக்கிலோடி உலாவுத் துவங்கும்போதும்

பந்தையக்குதிரைகள்.

ன்ரும்வோட்டில் என் என்னும் பட்டவர்த்தனப்பிரபுகிடம் கேன்றபர்தையக்கு திரைகளேப் பிறசு, சுவொடுகில் விற்றபோது இருபத்தென்னும் ரத்து எழுது ந்றுதுப்பது இன்னிக்கு விலப்ப ட்டத்கம். (இன்னியோன்றுக்குச் சுளின் இருபத்தொன்று) கு கிரைகளின் கொகை அற்பத்தாற ஆகவே ஒவ்வொருகு இரை சராசரிக்கு காணுற்றிமுப்பத்தாறு பவுணுக விலப்பட்டிரு க்கவேண்டும். இவைகளில் இரண்டுவயசுமாத்திரமுள்ள கு ட்டிகள் பதினெட்டாம். இவைகளொவ்வொன்ற அறைதற்ற நாற்பத்தேழு இன்னிகளாக விலேப்பட்டதாம். பத்தொன்பது செய்துட்டிக் குதிரைகள் ஒவ்வொன்ற ஐஞ்ஞூற்றாரற்பத்தொரு இன்னிகளாக விலிப்பட்டதாம். "சண்டங்காப் காற்பணம் சுமைகூலி முக்காற்பணம்." எனக் குதிரை விலிச்குவாங்கும் இல் அல்ல வைத்துத்தாபரிப்பதில்பே கனபணஞ்செலவாகும் இத்தின் திறளான பொடுள்ச்செலவிட்டு இக்குத்தைகினைவத் திருந்த இந்தப் புண்ணியவான் அடைந்த பலன் என்னவாயிரு க்கலாம். வாடிக்கிறவர்களே செந்தித்தப்பாருங்கள். ஓடுங்கு இதைகளுடைய கிலக்கு முன் இவகுடைய குதிரையின் தில போவதைப் பலர்கண்டிருக்கலாம். இந்த இளவுக்கு இவ்வன வுசெலவா?

காணிவிலே.

தியுகிலன் தீவில் பட்டணவாசத்தில் பத்துக்கட்டை தூரத்துக் குள்ள காணிவிற்பைப்பாட்டி ஆக்கரிபமாமிருக்கின்றன. அக் கிலான்றில் பத்தக்கட்டை தூரக்குக்கு ஒரு அடி கிலம் கொண் ணது பவுண் தவக்கம் நூறு பவுண்டுட்டிற்கு விஃப்படுகிறகாம். ஏக்கரோன்று ஆயிரம்பவுணுக்குள்ளாய் வாங்கல்கூடாது.

கோவதைக்குச் சிட்சை.

பகக்களே வதைசெய்வோர் காபப்படுத்துபவர்களுக்கு இந்தி யாவிறுள்ள உள்ளூர் இராசாக்கள் எவ்விக கட்சைசெய்கிறுர்க ளேன இந்தியவிறாசாங்கத்தாறை எங்கள் இந்தியதறைத்தனத் தைகடத்தங் காரியகர்த்தர் விளுவியிருந்தார். அதற்கு இந்திய அரசாட்சியார் அப்படிக் குற்றஞ்செய்பவர்கள் கையைத்திற்கு ஆன்தியான்திகளேயும் பறிக்கிறதுவழக்கமேன வரைத்தார்களாம். அதைக்கண்ட காரிபசர்த்தர் இங்கிலிசெயரசால் அனுப்பப்பட் டதாளு திப திகளிருக்கும் இடங்களிலி வ்வித கொடுமை கடக்கவி டங்கொடுத்ததெப்படி? எனத் திரும்ப உசாவியிருக்கிறுர். இனி அவ்வகைபோடத்த இந்தியவரசு இடங்கொடாதென கிகேக்கி ஞேம்.

புதுத்திரியாங்கம்.

வட்டுக்கோட்டை, கடநாசையர்குமாறர் கிகம்பநகாதையறால் இரக்காட்சவருஷ்திற்கு கணிக்கப்பட்ட புதுக் திரிமாங்கக் தொப்பிபோன்ற ஈடக்கனுப்பப்பட்டதா. அஃகை கிணக்குவா பைப்பிரிதுயுற்றோர் வண்ளூர்பண்ணேயில் இன்னதகம்பி பிள்ள யுடைய புடவைக்கடையிலும், சண்டிக்குளி இலாகைக்குளத தில் பின்கோரர்கோவில்லும், மற்றம் வேறசில் ன்தானங்களில ம் வாங்கலாமென்ற அஃதெல் தறிவித்தல் போட்டிருக்கின்றது, கைவருக்குரிப் அனேக தோதிடகாரிபங்கள் அதிறுள்.

காலக்கம்.

கைம்பளிலிஞல் ஊருக்குள் காய்ச்சல் வமிற்றின்வு முதலா ன வியாதிகள் எவ்விடத்திலும் பறப்புகின்றன. இலவிடங்க ளில் அப்பை கோயும் அதிகப்படுகின்றது.

அபயம்! அபயம்!

அப்பானிபே! ஜபா, கீனிர் எங்கள் குறைவை கிறைவாக்குவிபேன ஈம்பி இக்கை அம் பத்திரிகைக்கு விடுத்திட்டோம். ஈமது முன்ஞோச்சாலக் அவ க்கி எங்கள் உத்தமம்கத்துவர்கள்கிய இராணிராயகிபாரின் களி களில் பலவிக்மான பட்டங்கள் கோங்கள் கண்டிகட்டியும், கற ப்புக்குதுதியும், விஃக்கையும், துண்டில்போட்டும், பிடிக்கச் சீவனம்பண்ணிவர்கோம். இஸ்கி,சீவனம்பண்ணுபவர்கள், பு த்தார், அச்சுவேல், முதலிய விடங்களினம் பிறவுமிருக்கிருர்க ன். இற்றைக்குச் செல்வருடிக்களாய் காங்கள் படுக்குப்பும் கொ ஞ்சமல்ல. திலைமக்காறரும், வாய்மூத்த குடிபானவர்களும் எங்களுக்குச்செய்யும் இடைஞ்சல் கொஞ்சமல்ல காங்கள் எங்களுக்குச்செய்யும் இடைஞ்சல் கொஞ்சமல்ல காங்கள் எவ்வளவு பிரபாசுத்துடனும் கண்டிகட்டிருலும் இவக்களே அவைகளே அழித்துஞ் சேதப்படுத்துயும் விடுகிறுக்குக். அள்தி யும், கடையார், கண்வர் என இருவகுப்புண்டு. ஒருவர் கயத் தைப்பழ்தி மற்றவர்களே வஞ்சுக்கிறுகள். இவ்தை அதிசபம் காங்கள் எங்குவ் கண்டதுக்கிறைக்கேட்டதுமில்லே. ஐபா, இப்போ வும், எங்கள் பருத்தித்துறைக்கோட்டில், கரவெட்டி, கிழக்கு பபகுதி களவருக்கும் மேற்குப்பகுதி களவருக்குமிடையேயும், கரவெட்டி மேற்குப்பகுதிக் கரைபாருக்கும், களவருக்குமி டைபே இரண்டு வழக்குகள் கட்சிக்றது. இத்குளப்பங்கள் எல்லாம் எங்கள் சினிமடையார் வேலக்குவர்க்கின்கேயல்லா

மல் முன்றெருபொழு தம் ஈடர்சதில்கு. காங்கள் மீன்பிடிப் பதிஞல் அதிக்லாபட் பண்ணிக்கொள்ளுகிறோமேன்றும், சங் களுக்கு அடிமைவேலே செய்யலில்ஃசியன்றும், எங்கள் வரு மானத்தில் சங்களுக்கும் கொடுக்கடுவடைக்கு மானக்கில் கங்களுக்கும் கொடுக்கவேணுமென்றமே இடி முச் செய்கிரூர்கள். எசன்றுக்கரையின் கட்டக் எசன்றத்தரையின் கட்டின் என்றம், கோ ட்டுக்கட்டின் என்றம், மணியகாரன், உடையார், விகானே முத லான உத்தியோகஸ்தர் இடையிடையேவார்கு எங்கள் செய் கையை அழித்துகிடுகிறுர்கள். வழைகளாகிய ராங்கள் என்ன செய்வோம். உடையவன்சொற்படி கமுசெடி கழைபுறி என் நகபோல, இவருக்கு மிப், ஆவருக்கு ஈலிப், பற்றவநுக்கு இமிப் கொடுத்துமென்ன, சன்னோ சன்னூர்கான். ''அவன்கட் டினை இடத்தை அழித்து என்னே அதில் லிட்டால் எட்டுத்தரு வேன் பத்துத்தருவேன் என்றும் கொடுக்கிறுக்கள். இப்படிபை வேன் பத்துத்தருவேன் என்றம் கொடுக்கிருர்கள். இப்படிபெ ல்லாஞ் செய்தபென்ன, இர்தலருஷ்கீதோடு சன்னுக்கிற்குரு இல்ஃயே, ஒவ்வொருவருஷ்மும் முதல் புதிர் அவர்களுக்குக் தான் கொடுக்கவேண்டும். தஃமைக்காரர்காரியமும் வாய்மூ தகவர்களின்காரியமும் இப்படிதிற்க, வேருருவகுப்பார் இரா வேட்டையாடிவிடுகிருர்கள். அவர்க்கக் கேட்டால், கீங்கன் தஃமைக்காரருக்குப் பணமும், இனர்தினம் செலவுக்குக் கறியு ம் கொடுக்கிறீர்கள். காஞர வெள்ளாள னல்லவா, எனக்கு அன்றுடொராணத்க்கத்த கொஞ்ச இருலாவது அனப்பக்க டாதோ எனக் கோடுக்கிருர். ஐயோ! பத்திராதிபரே, எங்கள் கீலியாற்தைக் கேட்டிரேர். கேட்டால் எங்கள் ஐன்பம கீக் கேரே, எங்கள் காரியம் விரிவாய்ச்செர்ல் வப்போறை அடியத் BCon, எங்கள் காரியம் விரிவாய்ச்சொல்லப்போருல் தம்பத் திரிகை கொள்ளாடுக!! இதை எங்கள் இராணியின் அப்புக் காத்தக்கும், ஏசன்றத்தனர்கும், எங்கள் தபானகுண மன்றி ருத்துக்கும்சொல்லி, நாங்கள் சமாதானமாப் இவர்களின் இடை ஞ்சதுக்கு கீங்டிபிருக்கச் செய்ஃமேல், அப்பைச் சக்ககம் தடி செய்வோம். இப்படிக்கு, கட்டைவேல், மீன்பிழகாறர்.

கடிதம்! கடிதம்!! கடிதம்!!!

ஐபா, ஒருவன் எனக்கென்ன நிமைசெய்தாலும் தாங்கெக்கொ ள் ருடுவன், ஆருபென் இனேதெச் ஆனுப்பிணவத்த கடிகத்கை டோசஞ்செய்தால் அத்தை மன்னிக்கமாட்டேன். என்பெண் சாதியானும் கண்பை உடைத்தப்போடுவேன். இப்படிபிருக் க, எங்களுக்குவருங் கடிதங்களேத் தவால்காதோரில் வைத்துச் இலாட்களின்பின் அனுப்பிவிடுகிறுர்கள். காகிசம் வர்தவுடன் போய் நாமெடுக்க சேணுமாம். அப்படி வர்திருப்பதும் நமக் கறிவிக்கப்படு இறதில் இல. காரியம் இப்படியிருக்கவும் எங்கள் தேன்றுத்துரையும் கீங்களும் இதில் மவுவமாபிருப்பதென்ன? ாங்கள் விண்ணப்பபத்தரங்களே விடுத்தோம். அரசாட்கியார் செவிசாய்க்கிருர்களில்லே மந்திர:லோசனேச் சங்சத்திற்காகு தல் முறையிடலாம். அதற்கும் எங்கள் சனப்பிரதிக்தி இவ்வி டத்திலில்கு. எங்கள் இதிற் செப்பக்க டிபதிக்கவென எம டத்து வலை. காவ்கள் இந்ற சேப்பக்க முடியது வசங்கள் ஒவ்வொ ன்றிற்கும் இறியினில் அல்லது இலில் பிராதசெப்பாலென்ன? அ திவிக்க விருப்புகிறன். இப்படிக்கு, ஓர் பருத்தித்துறையான்.

தைமாதம் உஉர் திகதி.

அத்தோதையம்.

ாள்கின்றைக்குச் சேனள்ளனஞ் செப்பும்படி யாழ்ப்பாண சதிலிருர்து சைவரில் ஏறக்குறைபடுது ம் பேரளவுக்குப் போ மீருக்கிருர்களேன்றும், இர்தியாவிற் சனங்கள், இலட்சக்கணக் காய்ச் சேதுபதியில் வக்க நெருங்கினரென்றும், சேள்வியுற்றே ம். பஞ்சப்புலன்வழியாறும் பலவழிகளி ஹைம் உண்டுபடுஞ் சகல பாலங்களும், பீடைகள், தான்பங்கள் திதியான அண்குக ப், சேகலிற் தீர்த்தமாடப் பறந்துபோமென ஈம்பி, ஆண், பெ ண், முதியோர், இங்குரென விசுற்பமின்றிப் பலரும் இராமே சுரக்கரை சோக்கனர். சுரக்கரை சோர்தனர். யாழ்ப்பாணத்தில் மீர்தெருந்த சைவசம விகள் கிரிமலேக் கடந்தரையில் மூழ்திமெழும்ப எண்ணியிருக் இன்றவராம். பண்டிகளும் வேண்டிய தோவைக்குக் காணு வ

இஃணதப்பற்றி மிகைபடக்கறில் கொருக்குச் கொட்டுதாற்று ம். ஆகரைற் காகொண்டத்திற் பாட்டொன்ற மாத்திரஞ்சொல் கிமுடிக்கிரும். அஃன கோடாலிக்காய்பு குலத்திற்கோமென் ருற்போலிருக்கிறது.

முதுக்குறைவிலாதவர் மொழிபுக்குப்வான் ஈதிப்புனலாடினும் ஈவைகள் கீங்குமோ ட்துக்குடம்பன்முறை வரம்பில்மானதிப் புகப்புகலாடியும் புணிதமாகுமோ.

சுறக்குல முதலவனப்பில்பல் சாலர்தோயர் தவாற்றுறக்க முற்றன வோ. இவலிஞக்களுக்குத்திர்த்தமாடினேர் விடைகொடுக்கவும்.

நல்லூரிற் பாணிக்கிரகண வனப்பு.

சென்றமாசம் பத்தொடு பத்தச்சேர்ந்த பத்தினிலொன்று கு ன்றிப சுக்கிரவாரதினத்திரவில் ஈல்ஹுமெனும் ஈல்ஹாரில் சல்விவ வ்லோர் மு.சல் எவ்லோரும் அடர்க்க படர்க்க தொடர்க்க அ டைந்த சந்துஷ்டி சாகரச்சராப் மணமண்டபத்திற் சிக்குண்ட நேத்திரராப், மணிபத்தலிகர் மித்திரராப், ஆடை ஆபரண அல க்கிருதறாப், வாகி முண்ணாடிய அங்குலியராப், உடனவட்டிய தே கிஞேதராய், அட்டதிக்கினின்றஞ் சென்ற மண்மண்டபத்திற் பெற்ற காட்சி மிகு மாட்சிமையாயிற்றே.

பெற்ற காட்டி மிகு மாட்டிமையாற்றாற்.
வடமிறுட்டியில் வகிக்கும் நற்குணசேலஞப் கர்க்குணர்காலன ய வினங்கும் நீ. நீ. சப்பிரமணியர் குமாமுனிய வகிக்கியவின் கமுதனியாரென்னும் மணியசாரனது பிரகம் பெளவன் புத்திரி எனுஞ் சிக்தினியை ஈல்ஹரிவிருர்கு தேச்வியோசமான நீ. நீ. பூதச்சும்பியாரின் அருமைப் பெருமை ஒருமைப் புத்திருக்கி சயாபதியாபின்ஃபென்னும் விரக்கிரனுக்குப் பர்தாரின்கிழிருக்கு பாணிக்கிரசணம் பண்ணிக்கோடுத்தனர்

தல்லையிலில் நாட்டிய கிவர்ச்ச்சம்பல்களிற் பூட்டிய மவசங் கள் "மணிய மணத்திற்கு வருக வருக" வென அழைக்க, ம ஞேணிகண்டும், மணவாக்குக்கொண்டும், களிவிண்டுஞ் சென் நனர் பலர். செல்லவே மணிபமாதபோர் இவர்கள் எதர்கொ ண்டு, தாம்பூல சக்களுடி தொலியங் வீர்து, உபசரித்தார். அக் தெனிவலம்வர்து திருமக்கிலியர் சரித்தலாகி கிருத்தியக்கள்பொ ருத்தியபின்னர் சோபனக்க நிச் சென்றனர் கெலர். அவசவையு

ண்டி ஆருந்தித் உயின்றனர் பலர். அடுத்தாரிகத் தொடுத்த ஆடுத்தவாரக் கங்குலில் நாடித்தே டிக் கடிய பல பிரபுக்கன் சந்நிதியீல், நாட்டிய விஞேதம் நட க்கலாயிற்று. கடர்தபின்னர் பலர் கடக்கலாயிற்று. க்கலாயிற்று. யானும் இப்பட்டில் இக் கடிமணக் கடிசக்கை முடிக்கலாலிற்று. முடிக்கலாயிற்று. தஅரசுசு ம் ஆண்டு மாகி மாதம் சுக தேதி.

Edited by C. W. CATHERAVALUPULLY and Printed and Published by N. Strong at the Press of Ripley & Strong Manepay, Juffua.

6. M. Catheravalwfullo